

Publicerad 2020-05-15 06:08 av Timmie Lost

Vi skulle spela Beatles "Michelle" tillsammans på en jubileumsfest. Han piano och jag sång. Men han blev sjuk och låg på sjukhus i tre veckor tror jag. Det blev aldrig att vi spelade tillsammans.

Om jag kunde göra om det skulle jag sjunga för honom

Det fanns en människa en gång

Såg ut som en gammal man

Men hade sinnet av en liten grabb

Han var för det mesta glad

Även när jag såg att han mådde skit

Psykiska rubbningar, kaoset i kosmos

Fötter som domnar, talanger som slocknar

Tjejen i huset är över 80

Han pratar så gott om de som är udda

Han satt där så utmärkande

I rullstol och spelade kort

Hade vitt skägg som la på några år

Men ett leende som krossade åldrar

Fysiska dumheter, kaoset i livet

Tomhet i hjärtan, ensam ensam

Tjejen i huset, hon över 80

Är hans granne, en gammal dansös

Han spelade piano

Var konsertpianist

Han var väldigt duktig

Tyckte mycket om Schubert och baletter

En gång pratade han om ett stycke som skildrar en man

Som var levande begravd

Och sprattlade i kistan

Stycket återgav känslan

Paniken och insikten

Jag lyssnade så intresserat

Jag vet fortfarande inte vem som skrev det

Eller vad det har för namn

Han var min vän

Sa alltid att jag sjöng så fint

Till alla jag inte träffat förut

Om jag kunde göra om det
Skulle jag sjunga för honom igen

Han är död nu
Han somnade in en natt
I sitt hem

Jag var inte på begravningen
Men någon sa
Att en av grabbarna
La en kortlek på hans kista

En dag ska jag besöka hans grav

Jag kommer aldrig glömma Anders

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Timmie Lost med Poeter.se id #57672 innehar upphovsrätten